

Ericsson تاریخچه

لارس مگنوس اریکسون^۱ در سال ۱۸۷۶ فروشگاه کوچک تعمیر دستگاه های تلگراف را با کمک دوستش کارل یوهان اندرسون در مرکز شهر استکهلم افتتاح کرد. یکسال بعد پایان همان سال اقدام به تولید دستگاه های تلفن کرد و اولین نمونه را برای بررسی و تغییر

چون شبکه تلفن در پایتخت در حال گسترش بود، اریکسون با تجدید سازمان، یک خط تولید عرضه نمود. از دستگاه های خودش را می داد، اما اریکسون دست از تلاش برداشت و بازار مناسبی برای محصولاتش در شرکت های متفرقه فعال در نواحی حومه ای شهرهای سوئد و نیز سایر کشورهای اسکاندیناوی بدست آورد. در روند توسعه، به دلیل قیمت بالای تجهیزات و خدمات تلفنی بل، فردی به نام هنریک تور سترگرن^۳ یک کمیته مستقل تلفن را در سال ۱۸۸۳ تأسیس کرد و از آن رو که کمیته بل تجهیزات خود را در اختیار رقبا قرار نمی داد، سترگرن جهت تأمین لوازم مورد نیازش معاهده ای با اریکسون منعقد ساخت و در سال ۱۸۸۴ در ایالات متحده آمریکا در مرازک تلفن مورد بهره برداری قرار گرفت. از آن جا که یک صفحه گزینه منفرد قادر به اداره نمون بیش از ۱۰۰۰ خط بود به منظور گرفتن ایده های جدید و امکان اخذ حق امتیاز این وسیله در ۱۸۸۷، یک تکنسین به نام آنتون اون^۴ از کارکنان ایستگاه های تبادلات تلفنی به این کشور عزیمت کردند. یک تلفن معمولی، نوع جدیدی گوشی تلفن یک قسمتی را ساخت. وسیله مذکور در ارتباطات تلفنی اپراتورها مورد استفاده قرار می گرفت. این ابداع بلافاصله به روی محصولات اریکسون پیاده شد و در قالب تلفنی به نام مالکیت سهام Dachshund روانه بازار شد.

مالکیت سهام در سال ۱۹۲۵، کارل فردریک وینکرانتز^۷ با داشتن سهام عمده اریکسون اداره آن را به دست گرفت. مقارن با مدیریت وینکرانتز صاحب اصلی مجموعه کمیته های وینکرانتز به نام گیوار کروگر^۸ به کمیته اریکسون

علاقه نشان داد. سال ۱۹۲۸ مصادف بود با پیدایش سنت دیرین سهام رده A و B. مطابق این سنت هر سهام A با ۱۰۰۰ رای بیشتر در برابر سهام B قرار می گرفت. به این ترتیب وینکرانتز با در اختیار داشتن تعدادی از سهام A و نه سهام عمده کمیته اریکسون، در سمت خود باقی ماند. با صدور تعداد زیادی از سهام B هرچند تقدیرگی بیشتری نصیب شرکت شد ولی در وضع توزیع قدرت تغییر ایجاد نشد. با مرگ کروگر در سال ۱۹۳۳ سهام او که بیش از ۶/۳ کمیته اریکسون بود به علت بدهی به یک آلمانی منتقل شد، وی به عنوان سرمایه گذار خارجی با توجه به بندی از قوانین اقتصادی اجازه استفاده از سهامش را نداشت و تنها قادر بود ۲۰ درصد از آراء را تحت نفوذ داشته باشد. در آن سال اریکسون تا مرز ورشکستگی رفت ولی با تلاش مدیران خود نجات پیدا کرد. آنها با چندین بانک سوئدی با هدف بازسازی ساختار تأمین مالی کمیته مذاکره کردند. در این میان بانک انسکیلدا^۹ استکهلم^{۱۰} بودند اندک اندک الباقی سهام A کمیته را به مالکیت درآوردند و نهایتاً در سال ۱۹۶۰ با خرید سهام فرد آلمانی کل کمیته اریکسون را در اختیار خود گرفتند. امروز اریکسون با بازده متوسط ۱۳۰ میلیارد یورو در سال و ۵۶۱۰۵۵ کارمند فعال همچنان موفق به کار خود ادامه می دهد.

1. Lars Magnus Ericsson
2. Bell
3. Henrik Tore Cedergren
4. Multiple switchboard
5. C. E. Scribner
6. Anton Aven
7. Karl Fredric Wincrantz
8. Ivar Kreuger
9. Stockholms Enskilda Band
10. Wallenberg Family

